

[Stetter.]

Jeg er glad for den tilslutning, vi har fået bl. a. fra hr. Jens Foged og fra hr. Bernhard Baunsgaard, selv om den måske nok var lidt betinget. Jeg er enig med mine kolleger i, at vi på et eller andet tidspunkt bliver nødsaget til at se på de efterhånden mange forslag, som ligger, for vi er jo alle enige om, at nogle af forslagene i hvert fald må gennemføres, og vi risikerer, når der kommer så mange, at der overhovedet ikke er nogen af dem, der kommer igennem.

Hr. Glistrup spørger: hvorfor bruge statsmidler? Dertil skal jeg kun sige, at det er desværre en kendt sag, at mange virksomhedsledere har en tilbøjelighed til at vente med investeringer i faste anlæg til opgangstider. Det mest hensigtsmæssige for alle er imidlertid at planlægge og gennemføre investeringer i en periode med ledig kapacitet på alle felter, og det er derfor, vi mener, at vi bliver nødt til at gennemføre dette forslag nu for at give et incitament til, at virksomhedslederne alvorligt overvejer at fremme deres investeringer.

Vi ved jo fra alle statistikkerne, at disse investeringer falder. Der er i 1974 kun påbegyndt 3,3 mill. m² erhvervsbyggeri mod 3,8 mill. i 1973. Industrirådet skønner, at de faste erhvervsinvesteringer faldt med 2 pct. i 1974 i forhold til 1973 og vil falde yderligere med 10 pct. i 1975, og det er der jo ingen der kan være tjent med.

Jeg må afvise hr. Glistrups bemærkninger om, at dette er en gevækst oven i det i forvejen overbebyrdede skattesystem. Det er jo netop en fordel ved dette forslag, at det i administrativ henseende følger den afgrænsning, som sker med hensyn til afskrivninger på afskrivningsberettigede bygninger. Der er ikke nogen administrative byrder forbundet med dette, fordi de enkelte virksomhedsledere har en ret til at foretage disse investeringsfradrag, hvis de ellers gennemfører byggeriet inden for den aftalte tidsperiode.

Jeg vil gerne sige til hr. Arne Bjerregaard, at alle erhvervsorganisationerne har anbefalet, at folketinget sætter ind netop på dette punkt, og derfor mener jeg, at hr. Arne Bjerregaards betænkelighed formentlig kan overvindes.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at det forekom mig, at hr. Steen Folke i hvert fald havde forstået baggrunden for dette forslag,

idet det er tanken, at vi på denne måde skulle prøve at komme en del af arbejdsløsheden til livs.

Det sidste arbejdsløshedstal, jeg har, stammer fra opgørelsesdatoen 2. april, og da var der 12,4 pct. ledige blandt de arbejdsløshedsforsikrede; det er i alt 111.000, og hertil kommer 20.000 ikke-forsikrede. Vi bliver nødsaget til at gøre noget ved dette forhold, og her mener jeg, at det forslag, som vi har fremsat, vil fremme beskæftigelsen, det rammer plet, og jeg håber, at vi under det kommende udvalgsarbejde kan finde et flertal for vore tanker.

Glistrup (FP):

Hr. Stetter har ikke ret, når han hævder, at der ikke vil være betydelige administrationsproblemer knyttet til denne lov. Laver man en sådan selvstændig lov oven i alle de andre 1.000 eller 1.200 sider lovstof, vi har med skattelove, så vil der gå nogle løse ryger rundt omkring, at man har sådan en lov, ingen kan finde ud af. Hvor står den i grunden, hvilke frister har den, og hvilke procenter gælder for den? Og der vil komme mere eller mindre misforståede selvangivelser og forespørgsler til skattevæsenet, der giver forkert besked, fordi manden på skattekontoret heller ikke ved, hvad det i grunden er for noget, der nu er kommet ind, sammenlignet med alle de mange andre love, som han skal holde rede og regnskab på.

Hver gang vi gennemfører en særordning og da særlig tidsbegrænsede særordninger, som har tilknyttet specielle frister o. lign., så gør vi det, at vi får fordelt dette lands arbejdskraft forkert, fordi der skal en vældig administrativ indkøringsperiode til, før folk i Brønderslev og Skælskør, ja, selv på Bornholm, er klar over, at der nu er kommet noget nyt, hvordan det fungerer, og hvilke grupper det i grunden finder anvendelse på. Og det med at finde den rigtige lovtekst tager tid, og så gør man det sådan pr. hukkommelse, og der kommer et væld af utilfredse mennesker, klagesager og ekstra kontoradministration. Skal man tilgodese hr. Stetters formål, så lad os i hvert tilfælde gøre det inden for afskrivningslovens rammer, f. eks. ved at lave nogle større begynderafskrivninger. Der er af administrative grunde afgjort anledning til at advare mod at lave den slags særordninger.